

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia VII. Austriacam potentiam religione erga venerabilem Eucharistiam,
vnde orta est, niti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIA VII.

Austriacam potentiam religione erga venerabilem Eucharistiam, unde orta est, niti.

Mortale est quodcumque vides. Rapit omnia tempus.

Ipsâ, quâ sterant, grandia mole ruunt.
Pyramides vbi nunc? etiam periere ruinæ.

Mausolea sibi facta sepulchra iacent.

Templa vbi quæ quondam Romana potentia cælo
Æquauit? Diuis incubuere suis.

Vtque domus, & busta, & celsa palatia Regum,
Ipsa etiam fato regna premente cadunt.

Post Troiæ exitium stravit breuis hora Mycenæ.
Romanæ famam iam pudet historiæ.

Quàm citò trans Gangem Macedo sua victor & In-
dum,

Vltra quod njhil est, ad mare signa tulit?
Quàm citò Achæmeniis superatâ Perside Susis

Iura dedit? Baetris imposuitque iugum?
At citius tanti, quàm parta est, gloria regni

Occidit, & domini fata secuta sui est.
Sic placitum Superis. Breuis est humana potestas,

Et Reges uno stantque caduntque die.
Ne metuas similem, inundi decus, Austria casum.

Auspicio terras tu meliore regis.
Quod dedit his fortuna, tulit. Tua sceptræ, Tonantis

Munera sunt. Etiam cura Tonantis erunt.
Hunc tibi relligio fructum pietasque rependit,

Et quæ delicias continet ara tuas.

Ergò

92 G V I L I E L M I B E C A N I

Ergò subiectum tibi dum circumspicis orbem,
 Quaque cadit Titan, quaque resurgit aquis:
 Dum titulos, palmasque, & gentes mille subactas,
 Et tua trans Gangem fixa trophya vides:
 Ne tibi suspectum tanti sit culmen honoris,
 Nec faciant, lapsi qui periere, metum.
 Nec, licet ingentem minitentur summa iuinam,
 Sideribus dubites inseruisse caput.
 Ut terram excedas, ut te super æthera virtus
 Euehat, hoc fulcro gloria tuta tua est.
 At neque, ne mundis impar sis una duobus,
 Curarumque graui mole premare, time.
 Grande quidem, & maius mortali robore pondus,
 Quod tibi tot gentes imposuere, geris:
 At præstò est, additque suo de corpore vires,
 Supponitque oneri se Deus ipse tuo.
 Herculeis humeris dum cælum & sidera fessus
 Fulsit Atlas, Diuūm regia tuta fuit.
 Tu quid formides, quando, qui sustinet orbem,
 Te, molemque tui sustinet imperij.
 Insurgant populi, certent armisque, dolisque,
 Et fas, omne tibi quod nocet, esse putent:
 Dum tua cum causâ coniuncta est causa Tonantis,
 Vinces: ille tuis hostibus hostis erit.

E L E.